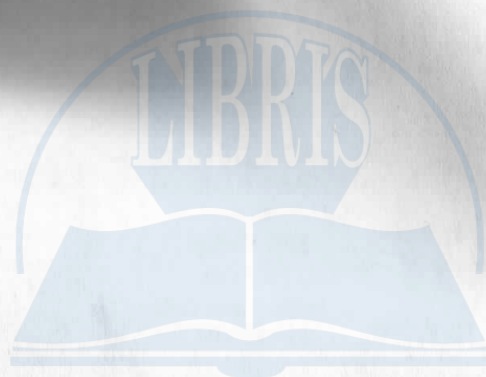
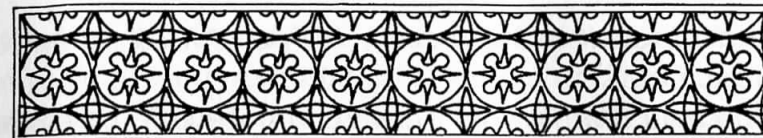

CUPRINS

Prolog.....	9
Colina sfântă din Karyes.....	13
Venirea refugiaților din Asia Mică în Lesvos. Despre felul în care plantația de măslini a lui Hasan efendi a trecut în proprietatea familiei noastre.....	18
Scopul cel sfânt.....	24
Începutul descoperirilor.....	26
Aflarea mormântului Sfântului Rafail.....	29
Prima minune.....	43
Prima vindecare minunată.....	48
A doua vindecare minunată.....	49
"Refugiați, prizoniți".....	56
Mărturisirea mea la preotul Vasile Bamias.....	65
Sfinții Nicolae și Irina.....	68
Istoricul Sfântului Rafail și al celorlalți mucenici.....	79
Sfântul Rafail protosinghel la Patriarhia de Constantinopol.....	83
Când și cum Sfântul Rafail a ajuns protosinghel al Patriarhiei.....	88
Despre venirea în Lesvos a Sfântului Rafail împreună cu diaconul său Nicolae.....	89
Împrejurările datorită cărora Sfinții Rafail și Nicolae s-au aflat afară de Constantinopol în timpul cuceririi lui 90 Istoricul Sfintei Mănăstiri din Karyes care la început a fost de călugărițe.....	91
Reînnoirea Sfintei Mănăstiri Karyes din anul 1433.....	95
Lucrarea filantropică a Sfântului Rafail.....	98
Al treilea călugăr.....	100
Moșia primarului.....	102
Familia primarului, așa cum s-a descoperit în vis la mai multe persoane.....	109
Învățătorul Teodor.....	113
Răscoala creștinilor din Lesvos din anul 1463.....	113
Data muceniei Sfântului Rafail.....	118

Mucenicia familiei primarului și a învățătorului Teodor.	120
Drama monahului Stavros și a supraveghetorului Achindin.....	126
Casa lui Arif.....	129
Sfintele descoperiri de pe Colina Karyes.....	130
Prima descoperire – Maxilarul Sfântului Rafail.....	130
A doua descoperire – Chiupul în care turcii au ars de vie pe Irina, fata de doisprezece ani a primarului.....	133
A treia descoperire – Mormântul diaconului Nicolae.....	136
Prima tămăduire minunată săvârșită de Sfântul Nicolae	153
A doua minune.....	155
A treia minune a diaconului Nicolae.....	156
Ce s-a întâmplat preotului Evstratie Sitaras și Haricliei Karagheorghiu.....	158
Clericul necunoscut.....	164
Mărturii.....	168
Strămutarea sfintelor moaște.....	176
Pățania ieromonahului Fotie Lavriotul.....	181
Alte apariții minunate ale sfinților.....	184
Aflarea mormântului învățătorului Teodor.....	186
Dărâmarea bisericii.....	190
Aflarea mormintelor primarului, a femeii lui și a rămășițelor din oasele Sfintei Irina.....	201
Aflarea agheasmei.....	209
Primele minuni săvârșite cu puterea agheasmei.....	218
Povestirea Elenei Hazara.....	221
Dorința arzătoare de a afla icoana Maicii Domnului.....	223
Aflarea icoanei Atotțiitorului.....	228
Aflarea ruinelor vechii mănăstiri de monahii și a mormântului monahului Stavros.....	241
Aflarea mormântului muceniței Olimpiada.....	243
"Urcă singură...".....	249
Unde se află exact Milos din Itachi, locul de naștere al Sfântului Rafail.....	254
Deschiderea drumului.....	256
Construirea noii mănăstiri.....	260
Înființarea oficială a Sfintei Mănăstiri a Sfântului Rafail și primele monahii.....	261
Epilog.....	263
PARACLISUL SFINȚILOR CUVIOȘI MUCENICI RAFAIL ȘI NICOLAE ȘI AL MUCENIȚEI IRINA FECIOARA.....	266

PROLOG

*Pe toți cei care aleargă cu credință neclintită la ale voastre Sfinte Moaște, și nădăjduiesc în grabnicul vostru ajutor, Rafaile de trei ori fericite, Nicolae și Irina, făcătorilor de minuni, îi izbăviți, prin rugăciunile voastre, de toată vătămarea sufletească și trupească.
(Troparul Sfinților)*

Încep aceste rânduri și invoc ajutorul lui Dumnezeu și rugăciunile Sfinților de curând arătați ca să-mi călăuzească condeiful și gândul pentru a scrie corect cele ce se cuvî.

Doamna Vasiliki Rallis, care a scris această carte, nu este o maestră a condeifului, dar cu toate acestea scrie cu spontaneitate și sinceritate toate cele pe care le-a auzit și le-a văzut în nenumăratele ei vise, precum și întâmplările minunate pe care le-a trăit împreună cu fericitul ei soț, Anghel. Mărturia ei este una din primele și cele mai autentice, de vreme ce în livada ei de măslini s-au aflat Sfintele Moaște ale Sfinților din Termis. Visele, vedeniile și alte întâmplări minunate i-au răscolit pe toți creștinii din Termis și din împrejurimi, făcându-i pe unii să susțină această descoperire pe

care a binevoit-o Dumnezeu, iar pe alții să se împotrivească ei.

În cazul Sfinților din Termis, împotrivirile care s-au manifestat la început și au pricinuit confruntări puternice, s-au potolit odată cu aflarea Sfintelor Moaște și ale tuturor celorlalte lucruri descoperite pe Colina Karyes, care au adevărit visele și întâmplările minunate. Descoperirile, minunile și mărturiile creștinilor au determinat Biserica să ia măsurile necesare pentru ca cei trei mucenici din Termis să fie numărați în mod oficial în rândul sfinților ei. Iar credincioșii îi cinstesc "în psalmi, laude și cântări duhovnicești", primind astfel de la ei lumina dumnezeiescului har.

Subiectul viselor, vedeniilor și al altor oarecare "minuni", în alte cazuri nu numai că îi smintește pe credincioși și necredincioși, ci chiar pricinuieste tulburări în viața bisericească. Biserica nu poate primi, și pe bună dreptate, existența sfinților numai pe baza viselor și vedeniilor, care este posibil să nu provină de la Dumnezeu, ci să fie meșteșugiri ale vicleanului diavol, sau ale oamenilor vicleni, care vor să exploateze simplitatea și nevinovăția sufletelor bine intenționate. Adevărații Sfinți, precum sunt și cei trei Sfinți din Termis, sunt într-adevăr trimiși de Domnul spre sprijinirea, întărirea și ajutorul credincioșilor.

Pe lângă aceasta mai există și problema povestirilor prin viu grai, în care oamenii simpli din admirație și râvnă fără discernământ crează și adaugă, falsifică și schimbă anumite date referitoare la cele petrecute și povestesc "minuni", vise, vedenii și alte semne "minunate", măbind astfel confuzia și neadevărul. Aceștia

răspândesc zvonuri false care sunt nefondate, pline de fantezie și incompatibile cu adevărul curat al credinței ortodoxe. Adeseori aceste povestiri orale sunt consemnate și răspândite sub formă de broșuri și cărți, înșelând astfel pe mulți. Și atunci se împlinește cuvântul Domnului: "Lăsați-i pe ei; sunt călăuze oarbe orbilor; și dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapă"*.

Din fericire, în Biserica Ortodoxă nu cele de mai sus constituie criteriul de a stabili autenticitatea viselor și vedeniilor. În cazul nostru este vorba de o excepție. Astfel această carte nu poate fi acuzată de populism religios sau de falsificare a evenimentelor. Scriitoarea aduce mărturia ei personală pentru toate cele pe care le-a văzut și trăit participând intens la descoperirea celor trei Sfinți din Termis. Toate cele aflate pe Colina Karyes în urma săpăturilor au astupat odată pentru totdeauna gurile necredincioșilor, adevărind cuvintele psalmistului: "Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi". Aceasta o mărturisește și troparul de mai sus al mucenicilor, pe care l-a scris fericitul imnograf, monahul Gherasim Aghioritul.

Nu vom intra în amănuntele povestirilor care sunt cuprinse în paginile acestei cărți. Dacă în anumite locuri cititorul va avea nedumeriri, mai bine să treacă peste ele și să nu se îndoiască de autenticitatea acelor evenimente. Esența are întâietate, iar esența este voia lui Dumnezeu. De altfel receptivitatea diferă de la un cititor la altul, pentru că nu pot primi toți în același

* Mt. 15, 14.

mod adevărul și cu atât mai mult descrierea lui. Tocmai în această nepăsare a creștinilor față de adevăr, proorocii mincinoși, ereticii și înșelătorii află teren prielnic și exploatează naivitatea multora.

Cei trei Sfinți din Termis, pe care îi iubesc și îi cinstesc din tot sufletul, sunt, precum am spus mai înainte, un dar trimis de Dumnezeu în epoca noastră atât de stearpă, zbucluimată și cufundată în întunericul necredinței și nu există nici o umbră de îndoială în privința sfințeniei și a puterii lor de a săvârși minuni. Aceștia sunt niște faruri neclintite pe Colina Karyes, unde se află biserica închinată lor și mănăstirea de maici, la care ajung zilnic mulțimi nenumărate de închinători.

Citiți, așadar, cele despre Sfinți, cunoașteți-i, iubiți-i și chemați-i în ajutor. Rugați-vă lor pentru cei apropiați vouă, dar și pentru cel care a scris aceste rânduri, căci toți avem nevoie de rugăciunile celorlalți. Această carte ne ajută să ne apropiem de Sfinții Rafail, Nicolae și Irina, să ni-i facem prieteni adevărați și să-i avem astfel pentru totdeauna dumnezeiești apărători și fierbinți rugători către Domnul. Amin.

P.M. Sotirhos

Colina sfântă din Karyes

Lângă satul Termis din Insula Lesvos, în partea de sud-vest și la o distanță de aproximativ un kilometru, se află o colină numită Karyes, pe care sunt plantați măslini. Ea mai are încă două denumiri: Eniftos și Călugărul.

Istoria unui loc este întregită de toponime, legende, tradiții și astfel este cu puțință ca el să fie încadrat, într-un anumit fel, în coordonatele lui temporale corecte.

Așa cum spune tradiția, Colina Karyes și-a luat numele de la asceți, de la părinții niptici care cu mulți ani în urmă au trăit acolo. De asemenea, tot din tradiție aflăm că mulți dintre ei au venit aici din Karyesul Sfântului Munte. Prin urmare, de aici se trage și denumirea Karyes. De altfel, în Colina Karyes și în muntele de alături, Pontera, există peșteri care au fost sihăstrie ale pustnicilor.

Tradiția ne mai spune că acești asceți erau dintre ucenicii cei mai speriți ai Sfântului Grigorie Palama – pe care Biserica îl numește fiul luminii necreate –, care au făcut din Termis nu numai un loc isihast, ci și unul de misiune religioasă. Ei au transmis toată flacăra

credinței lor ortodoxe locuitorilor din Lesvos, ca astfel insula să rămână nezdruccinată de nenorocirile care aveau să vină peste ea.

Dovada existenței monahilor isihăști în acele ținuturi ale Termisului o constituie denumirea de Palama a lanțului muntos ce se află în partea de sud-vest a satului. Pe acești munți se află sihăstriile Sfântului Filip și ale Sfântului Ioan Katafighi – așa cum îl numesc locuitorii din Termis, iar în fața acestora se află Sihăstria Sfântului Timianos*.

De asemenea tradiția ne spune că, după căderea Constantinopolului, niște ieromonahi s-au refugiat în Termis și au făcut o mănăstire pe Colina Karyes**.

* Aceste trei sihăstria sunt niște peșteri mari. Se știe din tradiție că în vechime acolo s-au nevoit trei ieromonahi: Filip, Ioan și Eftimie (Timianos). Ei aveau darul de a vorbi între ei de departe, precum și darul facerii de minuni. Locuitorii din Termis și din împrejurimi îi cinsteau ca sfinți, iar sihăstriile lor au devenit locuri de închinare. Un alt ieromonah s-a nevoit într-un loc împădurit de pe Muntele Palama, Sfântul Ioan cel dintre flori. Tradiția spune că a primit acest nume pentru că a fost găsit mort într-o zi de primăvară, întins între flori sălbatice, iar trupul lui, chiar dacă începuse să se descompună, răspândea bună mireasmă mai mult decât florile. A fost înmormântat chiar în acel loc, iar deasupra colibei sale s-a construit o bisericuță în cinstea lui, ale cărei ruine au rămas până astăzi. În conștiința locuitorilor din Termis și acesta este sfânt.

** Conform tradiției, după căderea Constantinopolului, într-o noapte de iarnă, când marea avea valuri sălbatice, o corabie plină cu refugiați a fost aruncată pe țărmul satului Termis, într-un mod minunat. Aceasta s-a întâmplat ca și cum s-ar fi deschis o poartă, prin care corabia a ajuns la uscat fără nici o vătămare. Împreună cu acești refugiați erau și doi clerici care s-au închinoviat în mănăstirea de la Karyes. De atunci acest țărm din Termis s-a numit Poartă, nume care a rămas până astăzi.

Din vechime se știe că aici au existat vrednici continuatori ai lucrării marilor părinți niptici, care au sădit în inimile locuitorilor din Lesvos acea credință nebiruită ce zdruccină necredința și face cu putință cele ce sunt cu neputință la oameni.

A treia denumire a acestui loc, Călugărul, a fost dată de locuitorii din Termis în urma unei vedenii dumnezeiești. Adeseori era văzut un călugăr cu o cădelniță în mână, care umbla pe deasupra aceluia loc și tămăia, după care dispărea într-o strălucire de lumină.

Înainte de catastrofa din Asia Mică, în perioada în care mai locuiau turci în Lesvos, în acest loc era o plantăție de măslini a lui Hasan efendi, mai marele locului. În mijlocul ei se afla o bisericuță pustnicească închinată Maicii Domnului, care era zidită din niște pietre sfărâmate, iar un arbore bătrân, un gorun, umbrea acel loc. În această bisericuță pustnicească se petreceau multe lucruri minunate. După cum spuneau bătrânii, au văzut de multe ori bisericuța inundată de lumină cerească, iar alteori au auzit în ea bătăi de clopote și cântări cerești.

Și nu numai creștinii au fost martori oculari ai acestor întâmplări mai presus de fire, ci și turcii. Pentru aceasta Hasan efendi îngăduia locuitorilor din Termis să meargă acolo sus la această bisericuță și să liturghisească o dată pe an, în Marțea din Săptămâna luminată. Atunci când cei mai tineri întrebau de ce s-a rânduit să se facă Liturghia în Marțea din Săptămâna luminată, cei mai în vârstă răspundeau:

– Așa am apucat de la înaintașii noștri.

Vedenia cerească cu călugărul care se arăta pe co-

lina din Karyes avea loc de multe ori și în satul Termis, în casa unui stăpânitor turc, care se numea Arif efendi. Arif era văr primar cu Hasan efendi. Această casă fusese zidită de înaintașii lor, și avea încadrate în zidurile ei, în partea de sus a ușilor și a ferestrelor, bucăți de marmură din vechea biserică. Era un minunat conac turcesc pe care, din nefericire, proprietarii îl părăsiseră pentru că îl considerau bântuit de fantome. Astfel, această casă a rămas încuiată, nelocuită, scufundată în tăcere și mister.

Cine să fi fost oare acest călugăr, acest preot – cum îl numeau unii – care se arăta viu când în plantația de măslini a lui Hasan efendi, când în casa lui Arif? Cine să fi fost oare această arătare cu chip dulce și blând, care nu a pricinuit nici un rău celor care s-au învrednicit să o vadă? Nimeni nu putea să explice aceasta.

Odată, un oarecare cioban, pe nume Silivinis, care păștea oile pe terenul lui Hasan efendi, în timp ce stătea în preajma bisericuței Maicii Domnului, a văzut deodată în fața lui un călugăr mare la trup cu o cădelniță în mână care îl privea zâmbind. Atunci acel cioban s-a pierdut cu firea, s-a îngrozit și a început să tremure. Dar îndată a auzit vocea călugărului spunându-i încet:

– Nu te teme. Stai să afli taina care se ascunde în acest loc.

Dar cum să stea Silivinis? Cuprins de panică a luat-o la fugă și a trimis pe altul să îi aducă turma. De atunci nu a mai călcat vreodată pe Colina Karyes. Dar nu numai Silivinis l-a văzut pe acel călugăr, ci și alți ciobani care își pășteau oile în această zonă, precum

și unii călători pe care îi apuca noaptea prin acele locuri, sau care se rătăceau, vedeau mișcându-se umbra luminoasă a unui preot cu cădelnița în mână. Unul dintre ei, pe nume Temistocle Pliacos, a descris și chipul lui. Ceilalți însă îl vedeau când tămâind, când privindu-i cu față veselă, după care dispărea printr-o străfulgerare de lumină.

În anul 1917 polițistul din Termis, care se numea Eustatie Sitaras, s-a hotărât să facă o anchetă severă ca să dezlege acest mister. El nu credea în vedenii, ci avea impresia că un om viclean din Termis își punea o rasă călugărească și se arăta ca o nălucă ca să îngrozească pe turci și pe creștini.

– Crede că îi va merge? spunea acela. Îl voi prinde și atunci vai de el!...

Cercetările au durat destul timp. A arestat destui suspecti, dar nu a ajuns la rezultatul pe care îl dorea.

Într-o zi, au mers la poliție doi stăpânitori turci, Hasan și Arif și i-au spus:

– Efendi al meu, încetează de a mai cerceta. Nu te osteni fără rost, pentru că nu este vorba de un om viu. Am mers și noi la Karyes și am pândit cu pușca în mână. Și l-am văzut, efendi al meu. Da, l-am văzut pe preot în a treia noapte. Dar de îndată ce ne-am năpustit asupra lui ca să-l prindem, ne-a orbit o lumină ca de fulger, iar acela a dispărut ca un vânt din fața noastră. Într-adevăr, este o fantomă.

Auzind acestea, polițistul a rămas uimit. Apoi a încetat ancheta, pentru că obosise și se enervase. Însă în sufletul lui nedumerirea în legătură cu acest mister continua să persiste.

Aș putea să mai povestesc multe arătări suprafirești ale acestui călugăr, dar nu vreau să fiu prea obositoare pentru cititori, ci mă voi limita la cele mai importante. De asemenea voi descrie în amănunt cele mai însemnate vise și vedenii, care se referă la istoria sfinților de curând descoperiți Rafail, Nicolae și Irina și a celorlalți mucenici, precum și la sfintele descoperiri de pe Colina Karyes.

Venirea refugiaților din Asia Mică în Lesvos.

Despre felul în care plantația de măslini a lui Hasan efendi a trecut în proprietatea familiei noastre

Luna septembrie a anului 1922 a fost luna tragediei populației de origine grecească din Asia Mică. Cei care au reușit să scape de sabia turcilor au venit în Lesvos ca niște păsări speriate, cu semnul groazei și al deznădejdiei întipărit pe fețele lor. Una dintre familiile cele mai distruse și maltratate a fost și a noastră. Pe tatăl meu l-au luat turcii prizonier, iar douăzeci și opt dintre rudele noastre au fost junghiate într-o văgăună din afara localității Aghiazmati. Mult încercata Insulă Mosconisi a fost nimicită în întregime. Mama mea împreună cu o nepoată de a ei de paisprezece ani s-au izbăvit ca prin minune, plecând în ultima clipă cu o barcă pescărească de pe un țărm îndepărtat al insulei. Au ajuns la limanul din Pamfilia, iar de acolo au venit în Termis. Ca prin minune a reușit să scape și fratele tatălui meu Constantin Marangos. În puțină vreme satul Termis s-a umplut de refugiați.

În casa părăsită de Arif efendi s-au adăpostit șapte familii, din care una a fost și familia noastră.

Locuitorii din Termis însă s-au grăbit să-i înștiințeze pe refugiați că acea casă în care locuiau era bântuită de fantome.

O vecină, Vasiliki Karaconstantin a povestit mamei mele ceea ce i se întâmplase ei însăși: "Bărbatul meu era păzitor al țărinilor lui Hasan efendi și a lui Arif și fiindcă eram săraci și cu mulți copii, turcul ne-a lăsat să locuim în această casă, ca să avem o oarecare ușurare. Desigur, eu auzisem că această casă era bântuită de fantome, dar noi nu credeam în existența lor. Dar într-o sâmbătă seara, în ajunul sărbătorii Intrării Domnului în Ierusalim, bărbatul meu a întârziat mult. Eu stăteam în fața șemineului și împlTEAM. Copiii dormeau toți împreună pe o saltea. Deodată am auzit pași în hol și crezând că este bărbatul meu am spus: «Ignatie, vino mai repede! Ce oră este aceasta la care vii?». Dar nu am primit răspuns. Apoi ușa camerei s-a deschis deodată fără zgomot, și în loc să-l văd pe Ignatie am văzut un preot înalt cu o cădelniță în mână. M-am înfriocoșat atât de mult, încât mi-au căzut andrelele din mână și priveam fără de glas. Acela, fără să vorbească, a cădit de trei ori, mai întâi marmura care este în fața șemineului, după aceea pe copiii mei unul câte unul, iar la sfârșit pe mine. Apoi, precum a intrat fără de zgomot, astfel a ieșit din cameră. Eu am rămas în continuare nemișcată, înspăimântată, dar auzeam foarte clar clopoțeli de la cădelniță de parcă ar fi tămâiat toată casa. La un moment dat mi s-a părut că am auzit o voce dulce și lină cântând: «Învierea cea